

SOMCEP

(Somali Core Education Program)

DERİ ve ZÜHREVİ HASTALIKLARI ***Uzmanlık Eğitimi Çekirdek Müfredatı***

09.06.2015

İÇİNDEKİLER

1. GİRİŞ	3
2. MÜFREDAT TANITIMI	3
3. TEMEL YETKİNLİKLER	4
4. ÖĞRENME VE ÖĞRETME YÖNTEMLERİ	20
5. EĞİTİM KAYNAKLARI	25
6. ROTASYON HEDEFLERİ	27
7. ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME	29
8. KAYNAKÇA	29

1. GİRİŞ

Deri vücudumuzun en büyük organıdır. Erişkin bir kişide yaklaşık olarak deri ağırlığı 5 kilogram ve yüzey genişliği 2 m²'dir. Deri ve Zührevi Hastalıkları dalı, tüm yaş gruplarında deri ve deri ekleri (saç, tırnak ve diğerleri) ve mukozaları tutan doğumsal ve edinsel hastalıkların ve cinsel yolla bulaşan hastalıkların tanı ve tedavisiyle (tıbbi, cerrahi ve diğer fiziksel yöntemler), sistemik hastalıkların deri belirtileri, deri hastalıklarının sistemik bulguları ve ilgili alanlarda koruyucu hekimlik hizmetleri ile uğraşan, derinin sağlıklı ve güzel görünmesine katkıda bulunan bir uzmanlık dalıdır.

Doğumdan ölüme kadar tüm dönemlerde derinin tüm hastalıklarını konu alan dermatoloji, cinsel ilişki ile bulaşan hastalıkları da içerdiğinden resmi adını Deri ve Zührevi Hastalıkları şeklinde almaktadır. Dünyanın en sık görülen kanserlerinin yanı sıra nadir görülen ancak mortalitesi yüksek olan melanomu da içeren "dermatookoloji", sistemik bulgularla seyrebilen alerjik dermatozları kapsayan "dermatoalerji", son yıllarda büyük gelişmelerin gerçekleştiği, bilinçli uygulamaları gerektiren "dermatokozmetoloji", immün temelli dermatozların açılımını sağlayan "dermatoimmünoloji", toplumun geleceğini ilgilendiren genodermatozları içeren "pediyatrik dermatoloji", günlük pratikte sık karşılaşılan mesleki hastalıkların büyük çoğunluğunu oluşturan "mesleki dermatozlar" ve çoğu deri hastalığının kesin tanısına ulaşmak için en sık kullanılan yardımcı yöntem olan "dermatopatoloji" Deri ve Zührevi Hastalıkları alanının en önemli öğrenme konularıdır. Girişimsel Dermatoloji ve yerel tedavi yöntemlerinin inceliklerinin öğrenilmesiyle beceri eğitiminde bilinçli yeterlilik düzeyine gelmesi önem taşımaktadır. Dermoskopi ve konfokal mikroskopi gibi tanısal ve fototerapi ile lazer gibi tedavisel yeni teknolojik yöntemler de uzmanlık eğitiminde giderek artan şekilde yer almaktadır.

2. MÜFREDAT TANITIMI

2.1. Müfredatın Amacı ve Hedefleri

Deri ve Zührevi Hastalıkları uzmanlık eğitiminde amaç; bu alanda yetişecek hekimlere erişkin ve çocukluk yaş grubunda ortaya çıkan deri ve zührevi hastalıkların tanı, tedavisi ve korunması yanında, normal deri bakımı ve normal deri sağlığının korunmasını sağlayacak destekleyecek, dünyadaki gelişmeleri takip edebilecek yeterli bilgi, beceri ve tutum donanımını kazandırmaktır. Müfredatın hedefleri; Deri ve Zührevi Hastalıkları uzmanlık eğitiminin çekirdek standardını oluşturmak ve eğitimin kalitesini iyileştirmektir.

2.2. Müfredat Çalışmasının Tarihsel Süreci

2010 yılı Ocak ayında Sağlık Bakanlığı Tıpta Uzmanlık Kurulu Müfredat Oluşturma ve Standart Belirleme Sistemi (TUKMOS) çalışmalarına başlamıştır. Bu çalışmalar kapsamında, her bir uzmanlık dalı için müfredat oluşturmak ve standartları belirlemek üzere TUKMOS altında bir komisyon oluşturulmuştur. 2013 Nisan ayında 2. Dönem TUKMOS Komisyonunca (toplantıya katılan üyelerle) v.2.0 çekirdek müfredatı oluşturulmuştur. 16.01.2015 tarihinde Prof. Dr. Mustafa Teoman Erdem, Prof. Dr. Ayşe Anıl Karabulut, Prof. Dr. Ertan Yılmaz, Doç. Dr. Mustafa Tunca, Prof. Dr. Neslihan Şendur, Prof. Dr. Serap Öztürkcan ve Prof. Dr. Sezai Şaşmaz tarafından v.2.1 çekirdek müfredatı taslağı hazırlanmıştır.

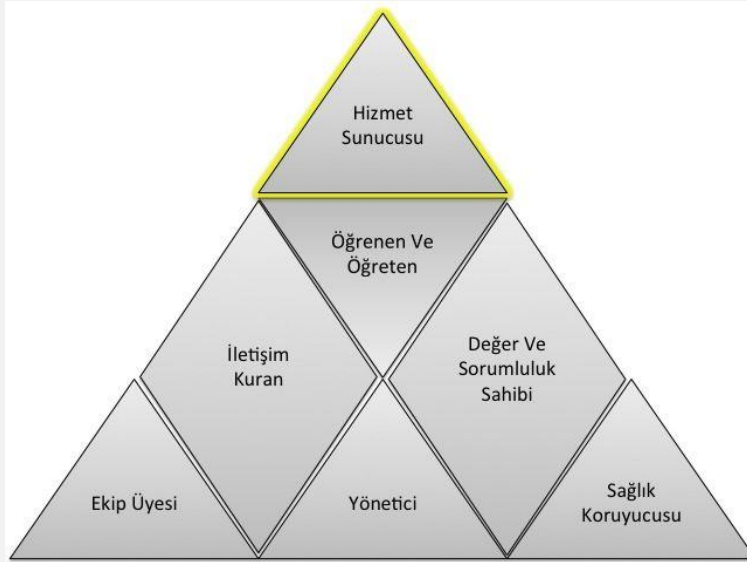
2.3. Uzmanlık Eğitimi Süreci

Tıpta Uzmanlık Eğitimi süreci mevcut mevzuata uygun olarak yürütülür. Deri ve Zührevi Hastalıkları uzmanlık öğrencisi tüm eğitim dönemi boyunca eğitsel etkinliklere (seminer, toplantı vb) aktif olarak katılır, rotasyonlarını tamamlar, klinik ve girişimsel yetkinlikler bölümünde belirtilen yetkinlikleri kazanır, tezini hazırlar ve sunar, uzmanlık bitirme sınavına girer.

2.4. Kariyer Olasılıkları

Deri ve Zührevi Hastalıkları uzmanlık eğitimi tamamlayanlar kamu ve özel sektörde meslekleri ile ilgili alanlarda çalışırlar. Akademik kariyer yapabilirler.

3. TEMEL YETKİNLİKLER

Şekil 1- TUKMOS'un Yeterlilik Üçgeni (Yedi temel yetkinlik alanı)

Yetkinlik, bir uzmanın bir iş ya da işlemin gerektiği gibi yapılabilmesi için kritik değer taşıyan, eğitim ve öğretim yoluyla kazanılıp iyileştirilebilen, gözlenip ölçülebilen, özellikleri daha önceden tarif edilmiş olan, *bilgi, beceri, tutum ve davranışların* toplamıdır. Yetkinlikler 7 temel alanda toplanmışlardır.

Her bir temel yetkinlik alanı, uzmanın ayrı bir rolünü

temsil eder (Şekil 1). Yedinci temel alan olan Hizmet Sunucusu alanına ait yetkinlikler klinik yetkinlikler ve girişimsel yetkinlikler olarak ikiye ayrılırlar. Sağlık hizmeti sunumu ile doğrudan ilişkili Hizmet Sunucusu alanını oluşturan yetkinlikler diğer 6 temel alana ait yetkinlikler olmadan gerçek anlamlarını kazanamazlar ve verimli bir şekilde kullanılamazlar. Başka bir deyişle 6 temel alandaki yetkinlikler, uzmanın "Hizmet Sunucusu" alanındaki yetkinliklerini sosyal ortamda hasta ve toplum merkezli ve etkin bir şekilde kullanması için kazanılması gereken yetkinliklerdir. Bir uzmanlık dalındaki eğitim sürecinde kazanılan bu 7 temel alana ait yetkinlikler uyumlu bir şekilde kullanılabilirliğinde yeterlilikten bahsedilebilir. Bu temel yetkinlik alanları aşağıda listelenmiştir;

- 3.1. Yönetici
- 3.2. Ekip Üyesi
- 3.3. Sağlık Koruyucusu
- 3.4. İletişim Kuran
- 3.5. Değer ve Sorumluluk Sahibi
- 3.6. Öğrenen ve Öğreten
- 3.7. Hizmet Sunucusu

Hizmet sunucusu temel yetkinlik alanındaki yetkinlikler, kullanılış yerlerine göre iki türdür: Klinik Yetkinlik: Bilgiyi, kişisel, sosyal ve/veya metodolojik becerileri tıbbi kararlar konusunda kullanabilme yeteneğidir;

Girişimsel Yetkinlik: Bilgiyi, kişisel, sosyal ve/veya metodolojik becerileri tıbbi girişimler konusunda kullanabilme yeteneğidir.

Klinik ve girişimsel yetkinlikler edinilirken ve uygulanırken Temel Yetkinlik alanlarında belirtilen diğer yetkinliklerle uyum içinde olmalı ve uzmanlığa özel klinik karar süreçlerini kolaylaştırmalıdır.

3.7.1. KLİNİK YETKİNLİKLER

Uzman hekim aşağıda listelenmiş klinik yetkinlikleri ve eğitimi boyunca edindiği diğer bütünlüğüci “temel yetkinlikleri” eş zamanlı ve uygun şekilde kullanarak uygular.

KLİNİK YETKİNLİK İÇİN KULLANILAN TANIMLAR VE KISALTMALARI

Klinik yetkinlikler için; üç ana düzey ve iki adet ek düzey tanımlanmıştır. Öğrencinin ulaşması gereken düzeyler bu üç ana düzeyden birini mutlaka içermelidir. T ve TT düzeyleri A ve K ile birlikte kodlanabilirken B düzeyi sadece K düzeyi ile birlikte kodlanabilir. B, T ve TT düzeyleri birbirlerini kapsadıkları için birlikte kodlanamazlar.

B: Hastalığa ön tanı koyma ve gerekli durumda hastaya zarar vermeyecek şekilde ve doğru zamanda, doğru yere sevk edebilecek bilgiye sahip olma düzeyini ifade eder.

T: Hastaya tanı koyma ve sonrasında tedavi için yönlendirebilme düzeyini ifade eder.

TT: Ekip çalışmasının gerektirdiği durumlar dışında herhangi bir desteğe gereksinim duymadan hastanın tanı ve tedavisinin tüm sürecini yönetebilme düzeyini ifade eder.

ETT: Ekip çalışması yaparak hastanın tanı ve tedavisinin tüm sürecini yönetebilme düzeyini ifade eder.

Klinik yetkinliklerde bu düzeylere ek olarak gerekli durumlar için A ve K yetkinlik düzeyleri eklenmektedir:

A: Hastanın acil durum tanısını koymak ve hastalığa özel acil tedavi girişimini uygulayabilme düzeyini ifade eder.

K: Hastanın birincil, ikincil ve üçüncül korunma gereksinimlerini tanımlamayı ve gerekli koruyucu önlemleri alabilme düzeyini ifade eder.

KLİNİK YETKİNLİK		Düzyey	Kıdem	Yöntem
NORMAL DERİ /DERİ BAKIMI/DERİ YAŞLANMASI	ELEMENTER LEZYONLAR	T	1	BE-YE-UE
	DERİ YAŞLANMASI	TT, K	2	BE-YE-UE
DERİ TÜMÖRLERİ	SEBOREİK KERATOZ	TT	1	BE-YE-UE
	EPİDERMOİD KİST	TT	1	BE-YE-UE
	LİPOM	ETT	1	BE-YE-UE
	PİYOJENİK GRANÜLOM	TT, A	2	BE-YE-UE
	GLOMUS TÜMÖRÜ	ETT	2	BE-YE-UE
	ANJİYOKERATOM	ETT	1	BE-YE-UE
	İNFAANTİL HEMANJİOMLAR	ETT	2	BE-YE-UE
	DİĞER VASKÜLER DERİ TÜMÖRLERİ	ETT	2	BE-YE-UE
	EPİDERMAL NEVÜS	ETT	1	BE-YE-UE
	NEVÜS SEBASEUS	ETT	1	BE-YE-UE
	DERİ EKİ TÜMÖRLERİ	ETT	2	BE-YE-UE
	NÖRAL VE NÖROENDOKRİN KAYNAKLI TÜMÖRLER	ETT	2	BE-YE-UE
	AKTİNİK KERATOZ	TT, K	1	BE-YE-UE

KLİNİK YETKİNLİK		Düzyey	Kıdem	Yöntem
	LÖKOPLAZİ	ETT, K	2	BE-YE-UE
	ERİTROPLAZİ	ETT, K	2	BE-YE-UE
	BOWENOİD PAPÜLOZİS	ETT, K	2	BE-YE-UE
	KERATOAKANTOM	ETT	2	BE-YE-UE
	BOWEN HASTALIĞI	ETT, K	2	BE-YE
	PAGET HASTALIĞI	B	2	BE-YE-
	BAZAL HÜCRELİ KARSİNOM	ETT, K	2	BE-YE-UE
	SKUAMÖZ HÜCRELİ KARSİNOM	ETT, K	2	BE-YE-UE
MELANOSİTİK NEOPLAZİLER	LENTİGOLAR	TT, K	2	BE-YE-UE
	DOĞUMSAL MELANOSİTİK NEVÜSLER	ETT	2	BE-YE-UE
	EDİNSEL MELANOSİTİK NEVÜSLER	ETT, K	2	BE-YE-UE
	ATİPİK (DİSPLASTİK) NEVÜS	ETT, K	2	BE-YE-UE
	SPİTZ NEVÜS	ETT, K	2	BE-YE-UE
	DERMAL MELANOSİTİK NEVÜSLER	ETT, K	2	BE-YE-UE
	MELANOM	ETT, K	2	BE-YE-UE
PARAPSORİAZİSLER VE KUTANÖZ LENFOMALAR	PARAPSORİAZİSLER	TT	2	BE-YE-UE
	PRİMER KUTAN T HÜCRELİ LENFOMALAR	ETT	2	BE-YE
	PRİMER KUTAN B HÜCRELİ LENFOMALAR	B	2	BE-YE
	DİĞER KUTAN HEMATODERMİK NEOPLAZİLER	B	2	BE-YE
PSÖDOLENFOMALAR	DERİNİN LENFOİD HİPERPLAZİSİ	TT	2	BE-YE-UE
	DERİNİN LENFOSİTİK İNFİLTASYONU	TT	2	BE-YE-UE
	DİĞER KUTANÖZ PSÖDOLENFOMALAR	TT	2	BE-YE-UE
MASTOSİTOZLAR	MASTOSİTOM	ETT	2	BE-YE-UE
	ÜRTİKERYA PİGMENTOZA	ETT, A, K	1	BE-YE-UE
	DİFFÜZ KUTANÖZ MASTOSİTOZ	ETT, A, K	2	BE-YE-UE
	SİSTEMİK MASTOSİTOZLAR	T	2	BE-YE-UE

KLİNİK YETKİNLİK		Düzyey	Kıdem	Yöntem
PİGMENTASYON HASTALIKLARI	MELANOSİT BİYOLOJİSİ	B	1	BE-YE-
	VİTİLİGO	TT, K	1	BE-YE-UE
	MELAZMA	TT, K	1	BE-YE-UE
	DİĞER HİPOPİGMENTASYON/ HİPERPİGMENTASYON HASTALIKLARI	T, K	2	BE-YE-UE
FİZİKSEL DERMATOZLAR	SICAĞA BAĞLI GELİŞEN DERMATOZLAR	ETT, K, A	2	BE-YE-UE
	SOĞUĞA BAĞLI GELİŞEN DERMATOZLAR	ETT, K, A	2	BE-YE-UE
	AKTİNİK HASARA BAĞLI GELİŞEN DERMATOZLAR	TT, K, A	2	BE-YE-UE
	FOTOSENSİTİVİTEYE BAĞLI GELİŞEN DERMATOZLAR	TT, K, A	2	BE-YE-UE
	MEKANİK ETKİLERE BAĞLI GELİŞEN DERMATOZLAR	ETT, K, A	2	BE-YE-UE
	YABANCI CİSİM REAKSİYONLARI	ETT, K	2	BE-YE-UE
	RADYODERMATİTLER	ETT, K	2	BE-YE
	FİZİKSEL İSTİSMARIN DERİ BULGULARI	TT	2	BE-YE-UE
ERİTEMLİ-ÜRTİKERYAL DERMATOZLAR	ÜRTİKER VE ANJİOÖDEM	TT, A, K	1	BE-YE-UE
	ERİTEMA MULTİFORME	TT, A, K	1	BE-YE-UE
	FİGÜRE ERİTEMLER	TT	2	BE-YE-UE
	DİĞER ÜRTİKERYAL HASTALIKLAR	TT, A	2	BE-YE-UE
ERİTEMLİ SKUAMLİ DERMATOZLAR	PSORİASİS	TT, A, K	1	BE-YE-UE
	PSORİYATİK ARTRİT	ETT, K	2	BE-YE-UE
	REAK. ARTRİT/REİTER SENDROMU	B	2	BE-YE-
	PALMOPLANTAR PÜSTÜLOZ	TT, K	2	BE-YE-UE
	PİTRİYAZİS ROZEA	TT, K	1	BE-YE-UE
	ERİTRODERMİ-EKSFOLYATİF DERMATİT	ETT, A, K	2	BE-YE-UE
	PİTRİYAZİS RUBRA PİLARİS	TT, K	2	BE-YE-UE
	LİKEN PLANUS VE LİKENOİD DERMATOZLAR	TT, K	2	BE-YE-UE

KLİNİK YETKİNLİK		Düzy	Kıdem	Yöntem
DERİNİN BAKTERİYEL ENFEKSİYONLARI	PIYODERMİLER	TT, K, A	1	BE-YE-UE
	ERİZİPEL, SELLÜLİT, LENFANJİT	ETT, K, A	1	BE-YE-UE
	NEKROTİZAN HASTALIKLAR	ETT, K, A	2	BE-YE-UE
	ŞARBON	ETT, A, K	1	BE-YE
	GRAM NEGATİF DERİ ENFEKSİYONLARI	ETT, A, K	1	BE-YE-UE
	DİĞER YÜZEYEL DERİ ENFEKSİYONLARI	ETT, A, K	1	BE-YE-UE
	SEPSİS VE SEPTİK ŞOKTA GÖRÜLEN DERİ DEĞİŞİKLİKLERİ	B	2	BE-YE
	DERİ TÜBERKÜLOZU	ETT, K	1	BE-YE
	LEPRA HASTALIĞI	ETT, K	2	BE-YE
	ATİPİK MİKOBAKTERİ ENFEKSİYONLARI	ETT, K	2	BE-YE
	AKTİNOMİKOZ-NOKARDİYOZ	ETT, K	2	BE-YE
	DERİNİN MANTAR ENFEKSİYONLARI	DERMATOFİTOZLAR	TT, K	1
PİTİROSPORUM ENFEKSİYONLARI		TT, K	1	BE-YE-UE
KANDİDAL ENFEKSİYONLAR		TT, K	1	BE-YE-UE
TİNEA VERSİKOLOR		TT, K	1	BE-YE-UE
DERİN MANTAR ENFEKSİYONLARI		ETT, K	2	BE-YE-
DERİNİN VİRAL ENFEKSİYONLARI	HERPES SİMPEKS ENFEKSİYONU	TT, K	1	BE-YE-UE
	VARİSELLA ENFEKSİYONU	ETT, K	1	BE-YE-UE
	HERPES ZOSTER ENFEKSİYONU	ETT, K	1	BE-YE-UE
	MOLLUSKUM KONTAGİOZUM	TT, K	1	BE-YE-UE
	HUMAN PAPİLLOMA VİRUS ENFEKSİYONLARI	ETT, K	1	BE-YE-UE
	DERİNİN DİĞER VİRAL DÖKÜNTÜLÜ HASTALIKLARI	T, K	2	BE-YE
	ORF	TT, K	1	BE-YE-UE
DERİNİN RİKETSİYAL HASTALIKLARI	DERİNİN RİKETSİYAL HASTALIKLARI	B	2	BE-YE
CİNSEL YOLLA BULAŞAN HASTALIKLAR	SİFİLİZ	ETT, A, K	1	BE-YE-UE
	YUMUŞAK ŞANKR	ETT, K	2	BE-YE

KLİNİK YETKİNLİK		Düzy	Kıdem	Yöntem
	LENFOGRANULOMA VENERUM	T, K	2	BE-YE
	GRANULOMA İNGUİNALE	T, K	2	BE-YE
	GENİTAL HERPES	ETT, A, K	1	BE-YE
	HIV	T, K	1	BE-YE
	VERRUKA VENERALİS	ETT, K	1	BE-YE-UE
	ÜRETRİTLER	B	2	BE-YE
DERİNİN PARAZİTER HASTALIKLARI VE ENFESTASYONLARI	SKABİYES	TT, K	1	BE-YE-UE
	PEDİKÜLOZ	TT, K	1	BE-YE-UE
	DEMODİKOZİS VE ARTROPODLARA BAĞLI DİĞER HASTALIKLAR	TT, K	1	BE-YE-UE
	KUTANÖZ LEİSHMANİYASİS	TT, K	2	BE-YE-UE
	AKARLARA BAĞLI DİĞER DERMATOZLAR	ETT, K	1	BE-YE
	HELMİNTİK ENFESTASYONLAR	ETT, K	1	BE-YE
AKNE VE ROZASEA	AKNE	TT, K	1	BE-YE-UE
	AKNEİFORM DÖKÜNTÜLER	TT, K	1	BE-YE-UE
	ROZASEA	TT, K	1	BE-YE-UE
	PERİORAL DERMATİT	TT, K	1	BE-YE
BÜLLÜ DERMATOZLAR	PEMFİGUS	TT, A, K	1	BE-YE-UE
	PARANEOPLASTİK PEMFİGUS	T	2	BE-YE
	BÜLLÖZ PEMFİGOİD	TT, A, K	1	BE-YE-UE
	DERMATİTİS HERPETİFORMİS	TT, A, K	2	BE-YE-UE
	MÜKÖZ MEMBRAN PEMFİGOİDİ	T	2	BE-YE
	BÜLLÖZ LUPUS ERİTEMATOZUS	T	2	BE-YE
	BENİGN FAMILİYAL PEMFİGUS	T	2	BE-YE
	LİNEER İgA DERMATOZU	ETT, A, K	2	BE-YE
	AKKİZ EPİDERMOLİZİS BÜLLOZA	T	2	BE-YE
	HEREDİTER EPİDERMOLİZİS BÜLLOZA	ETT, K	1	BE-YE-UE
SAÇ HASTALIKLARI	ANDROGENETİK ALOPEŞİ	TT	1	BE-YE-UE
	TELOGEN EFFLUVİUM	TT, K	1	BE-YE-UE
	ALOPEŞİ AREATA	TT, K	1	BE-YE-UE

KLİNİK YETKİNLİK		Düzy	Kıdem	Yöntem
	DİĞER NON-SKATRİSYEL ALOPEŞİLER	TT, K	2	BE-YE-UE
	SKATRİSYEL ALOPEŞİLER	TT, K	2	BE-YE-UE
	YAPISAL KIL ANOMALİLERİ	T	2	BE-UE-YE
	HİRSUTİSMUS/HİPERTRİKOZ	ETT	2	BE-YE-UE
TIRNAK ÜNİTESİ HASTALIKLARI	DOĞUMSAL VE HEREDİTER TIRNAK HASTALIKLARI	T	2	BE-YE-UE
	DERMATOLOJİK HASTALIKLARDA TIRNAK BULGULARI	TT	1	BE-YE-UE
	SİSTEMİK HASTALIKLARDA TIRNAK BULGULARI	T	2	BE-UE-YE
	TIRNAĞIN ENFEKSİYÖZ HASTALIKLARI	TT	1	BE-YE-UE
	TIRNAĞIN TRAVMATİK HASTALIKLARI	TT	2	BE-YE-UE
	TIRNAK TÜMÖRLERİ	ETT	2	BE-YE
TER VE YAĞ BEZİ HASTALIKLARI	HİDRADENİTİS SÜPÜRATİVA	ETT, A, K	2	BE-YE-UE
	PRİMER HİPERHİDROZLAR	TT, K	1	BE-YE-UE
	SEKONDER HİPERHİDROZ	ETT, K	2	BE-YE
	HİPOHİDROZ/ANHİDROZ	T, K	2	BE-YE
	DİĞER TER BEZİ HASTALIKLARI	TT, K	2	BE-YE-UE
	YAĞ BEZİ HASTALIKLARI	TT, K	2	BE-YE-UE
DERMATİTLER VE EKZEMALAR	KONTAKT DERMATİTLER	TT, A, K	2	BE-YE-UE
	ATOPIK DERMATİT	TT, A, K	2	BE-YE-UE
	NUMULER DERMATİT	TT, K	2	BE-YE-UE
	VEZİKÜLER PALMOPLANTAR EKZEMA	TT, K	2	BE-YE-UE
	SEBOREİK DERMATİT	TT, K	2	BE-YE-UE
	DİĞER EKZEMATÖZ DERMATİTLER	TT, K	2	BE-YE-UE
NONİNFEKSİYÖZ GRANULOMATOZ DERMATOZLAR	SARKOİDOZ	T	2	BE-YE
	NEKROBİOZİS LİPOİDİKA	T, K	2	BE-YE
	GRANULOMA ANNULARE	TT, K	2	BE-YE-UE
	ANULER ELASTOTİK DEV HÜCRELİ GRANÜLOM	B	2	BE-YE

KLİNİK YETKİNLİK		Düzyey	Kıdem	Yöntem
	KUTANÖZ CROHN HASTALIĞI	T	2	BE-YE
VASKÜLER HASTALIKLAR VE VASKÜLİTLER	PERİFERAL ARTERYEL HASTALIKLARDA DERİ DEĞİŞİKLİKLERİ	ETT, K	1	BE-YE-UE
	VENÖZ VE LENFATİK YETMEZLİKTE DERİ DEĞİŞİKLİKLERİ	ETT, K	1	BE-YE-UE
	BACAK ÜLSERİ	ETT, A, K	1	BE-YE-UE
	KÜÇÜK, ORTA, BÜYÜK DAMAR VASKÜLİTİ	ETT, A, K	2	BE-YE-UE
	BEHÇET HASTALIĞI	ETT, A	2	BE-YE-UE
	KAWASAKİ SENDROMU	B	1	BE-YE
	PİGMENTE PURPURİK DERMATOZLAR	TT	1	BE-YE-UE
	KRİYOGLOBULİNEMİ VE KRİYOFİBRİNOJENEMİ	T, A, K	2	BE-YE
	MALİN ATROFİK PAPÜLOZ (DEGOS HASTALIĞI)	B	2	BE-YE
	VASKÜLER MALFOMASYONLAR	T, K	2	BE-YE
GENODERMATOZLAR	KERATODERMALAR	TT, K	2	BE-YE-UE
	EKTODERMAL DİSPLAZİLER	T, K	2	BE-YE-UE
	KSERODERMA PİGMENTOZUM	T, K	2	BE-YE
	FAKOMATOZLAR	T, K	2	BE-YE-
	DARİER HASTALIĞI	TT	2	BE-YE-UE
	DİĞER GENODERMATOZLAR	T	2	BE-YE
PRURİTİK DERMATOZLAR VE PSİKOLOJİK ETMENLERLE OLUŞAN DERMATOZLAR	KAŞINTI (PRURİTUS)	TT, K	1	BE-YE-UE
	LİKEN SİMPEKS KRONİKUS	TT	1	BE-YE-UE
	PRURİGO NODÜLARİS	TT	1	BE-YE-UE
	PARAZİT DELÜZYONU	ETT, K	2	BE-YE
	ARTEFAKT DERMATİTİ	ETT, K	1	BE-YE-UE
	NÖROTİK EKSKORİYASYON	ETT, K	1	BE-YE-UE

KLİNİK YETKİNLİK		Düzy	Kıdem	Yöntem
SİSTEMİK HASTALIKLARDA DERİ-MUKOZA BULGULARI	HEMATOLOJİK HASTALIKLARDA DERİ-MUKOZA BULGULARI	T	2	BE-YE-UE
	KARDİYOPULMONER HASTALIKLARDA DERİ-MUKOZA BULGULARI	T	2	BE-YE-UE
	GASTROİNTESTİNAL HASTALIKLARDA DERİ-MUKOZA BULGULARI	T	2	BE-YE-UE
	NEFROLOJİK HASTALIKLARDA DERİ-MUKOZA BULGULARI	T	2	BE-YE-UE
	ENDOKRİNOLOJİK HASTALIKLARDA DERİ-MUKOZA BULGULARI	T	2	BE-YE-UE
	DERİNİN PARANEOPLASTİK HASTALIKLARI	T	2	BE-YE-UE
İLAÇ REAKSİYONLARI (TOKSİDERMİLER)	MAKÜLOPAPÜLER İLAÇ REAKSİYONLARI	TT, A, K	1	BE-YE-UE
	FİKS İLAÇ REAKSİYONU	TT, A, K	1	BE-YE-UE
	DİĞER İLAÇ DÖKÜNTÜLERİ	TT, A, K	1	BE-YE-UE
	DRESS	ETT, A, K	1	BE-YE-UE
	AGEP	ETT, A, K	1	BE-YE-UE
	ERİTEMA MULTİFORME SJS TEN	ETT, A, K	1	BE-YE-UE
METABOLİK VE NUTRİSYONEL HASTALIKLAR	BESLENME BOZUKLUKLARINDA GÖRÜLEN DERİ BULGULARI	T,K	2	BE-YE-
	AKRODERMATİTİS ENTEROPATİKA	ETT, K	2	BE-YE-
	PELLEGRA	T	2	BE-YE-
	PORFİRİLER	T,K	2	BE-YE-
	DERİ AMİLOİDOZLARI	TT	2	BE-YE-UE
	MÜSİNOZLAR	T	2	BE-YE-
	DİĞER METABOLİK VE NUTRİSYONEL HASTALIKLAR	T	2	BE-YE-
HİSTİYOSİTOZLAR	JÜVENİL KSANTOGRANÜLOMA	T	2	BE-YE-
	DİĞER LANGERHANS HÜCRELİ HİSTİYOSİTOZLAR	T	2	BE-YE-

KLİNİK YETKİNLİK		Düzy	Kıdem	Yöntem
	NON-LANGERHANS HÜCRELİ HİSTİYOSİTOZLAR	T	2	BE-YE-
	MALİGN HİSTİYOSİTİK HASTALIKLAR	T	2	BE-YE-
PANNİKÜLİT VE LİPODİSTROFİLER	ERİTEMA NODOZUM	TT, K	1	BE-YE-UE
	DİĞER SEPTAL PANNİKÜLİTLER	TT	2	BE-YE-UE
	NODÜLER VASKÜLİT	TT	2	BE-YE-UE
	DİĞER NODÜLER PANNİKÜLİTLER	T	2	BE-YE-
	LİPODİSTROFİLER	T	2	BE-YE-
ORAL MUKOZA DERMATOZLARI	AKTİNİK KEİLİT	ETT, K	1	BE-YE-UE
	ANGÜLER KEİLİT	TT, K	1	BE-YE-UE
	GLANDULER KEİLİT	ETT	1	BE-YE-UE
	GRANÜLOMATÖZ KEİLİT	ETT	1	BE-YE-UE
	GLOSSODİNİ	B	2	BE-YE-
	SKROTAL DİL	T	2	BE-YE-
	ORAL PİGMENTASYON	T	1	BE-YE-
	SİYAH KILLI DİL	TT	2	BE-YE-UE
	ORAL KILLI LÖKOPLAKİ	T, K	2	BE-YE-
	GLOSSİT	TT, K	1	BE-YE-UE
	MUKOSEL	ETT	2	BE-YE-UE
	GİNGİVAL HİPERPLAZİ	B	2	BE-YE-
	ORAL LİKEN PLANUS	TT	1	BE-YE-UE
	ORAL MUKOZANIN KİTLESEL LEZYONLARI	TT	2	BE-YE-UE
	EROZİV GİNGİVOSTOMATİT	TT	2	BE-YE-UE
	AFTÖZ ÜLSERASYON	TT, K	2	BE-YE-UE
	GEBELİK DERMATOZLARI	GEBELİK DÖNEMİ FİZYOLOJİK DERİ DEĞİŞİKLİKLERİ	T, K	1
PEMFİGOİD GESTASYONES		ETT	2	BE-YE
GEBELİK KOLESTAZI		B	2	BE-YE
İMPETİGO HERPETİFORMİS		ETT	2	BE-YE
GEBELİĞİN POLİMORFİK ERÜPSİYONU (PUPPP)		ETT	2	BE-YE

KLİNİK YETKİNLİK		Düzy	Kıdem	Yöntem
	GEBELİK PRURİGOSU	ETT	2	BE-YE
DERİNİN BAĞ DOKUSU HASTALIKLARI VE KOLLAGENOZLAR	SİSTEMİK LUPUS ERİTEMATOZUS	ETT, K	2	BE-YE-UE
	KUTANÖZ LUPUS ERİTEMATOZUS	TT, K	2	BE-YE-UE
	DERMATOMİYOZİT	ETT, K	2	BE-YE-UE
	MORFEA	ETT	2	BE-YE-UE
	SİSTEMİK SKLEROZİS VE İLGİLİ HASTALIKLAR	T	2	BE-YE-UE
	SKLEROÖDEM VE SKLEROMİKSÖDEM	B	2	BE-YE
	TEKRARLAYAN POLİKONDRİT	B	2	BE-YE
	ROMATOİD ARTRİT	B	2	BE-YE
	DİĞER ROMATİZMAL HASTALIKLAR	B	2	BE-YE-
	GUT	B	2	BE-YE
	SJÖGREN SENDROMU	B	2	BE-YE
	PERFORAN DERMATOZLAR	TT	2	BE-YE-UE
	ANETODERMA VE ATROFODERMA	TT	2	BE-YE-UE
	LİKEN SKLEROZİS	ETT, K	2	BE-YE-UE
NÖTROFİLİK DERMATOZLAR	SWEET SENDROMU	TT, A, K	2	BE-YE-UE
	PİYODERMA GANGRENOZUM	TT, A, K	2	BE-YE-UE
	SUBKORNEAL PÜSTÜLER DERMATOZ	TT	2	BE-YE-UE
EOZİNOFİLİK DERMATOZLAR	EOZİNOFİLİK SELLÜLİT	B	2	BE-YE
	HİPEREOZİNOFİLİK SENDROM	B	2	BE-YE
	EOZİNOFİLİLİ ANJİOLENFOİD HİPERPLAZİ	B	2	BE-YE
	EOZİNOFİLİK PÜSTÜLER FOLLİKÜLİT	B	2	BE-YE
	OFUJİNİN PAPÜLOERİTODERMASI	B	2	BE-YE
KERATİNİZASYON BOZUKLUKLARINA BAĞLI DERİ HASTALIKLARI	İKTİYOZLAR	TT, K	1	BE-YE-UE
	PALMOPLANTAR KERATODERMALAR	TT, K	2	BE-YE-UE

KLİNİK YETKİNLİK		Düzyey	Kıdem	Yöntem
	POROKERATOZLAR	TT	2	BE-YE-UE
	FOLİKÜLER KERATİNİZASYON BOZUKLUKLARI	TT	2	BE-YE-UE
	DİĞER KERATİNİZASYON BOZUKLUKLARI	TT	2	BE-YE-UE
PEDİYATRİK DERMATOZLAR	PEDİYATRİK DERİ ÖZELLİKLERİ VE BAKIMI	B	1	BE-YE-UE
	PEDİYATRİK SİSTEMİK VE TOPİKAL TEDAVİ ÖZELLİKLERİ	B	1	BE-YE-UE
	YENİDOĞANIN GEÇİCİ DERMATOZLARI	TT, K	2	BE-YE-UE
	YENİDOĞAN DERİ ENFEKSİYONLARI	ETT, K	2	BE-YE-UE
	BEZ DERMATİTİ	TT, K	2	BE-YE-UE
MESLEKİ DERMATOZLAR	MESLEKİ KONTAKT DERMATİTLER	TT, K	2	BE-YE-UE
	MESLEKİ FİZİKSEL DERMATOZLAR	TT, K	2	BE-YE-UE
	MESLEKİ FOLİKÜLER DERMATOZLAR	TT	2	BE-YE
	MESLEKİ DİĞER DERMATOZLAR	TT	2	BE-YE
DERİ ATROFİ VE HİPERTROFİLERİ	HİPERTROFİK SKATRİSLER/KELOİDLER	ETT, K	2	BE-YE-UE
	ATROFİK SKATRİSLER	TT, K	2	BE-YE-UE
	DİĞER DERMAL HİPERTROFİLER/ATROFİLER	TT	2	BE-YE

3.7.2. GİRİŞİMSEL YETKİNLİKLER

Uzman hekim aşağıda listelenmiş girişimsel yetkinlikleri ve eğitimi boyunca edindiği diğer bütünüleyici “temel yetkinlikleri” eş zamanlı ve uygun şekilde kullanarak uygular.

Uzman Hekim aşağıda listelenmiş girişimsel yetkinlikleri ve eğitimi boyunca edindiği diğer bütünüleyici “temel yetkinlikleri” eş zamanlı ve uygun şekilde kullanarak uygular.

Girişimsel Yetkinlikler için dört düzey tanımlanmıştır.

1: Girişimin nasıl yapıldığı konusunda bilgi sahibi olma ve bu konuda gerektiğinde açıklama yapabilme düzeyini ifade eder.

2: Acil bir durumda, kılavuz veya yönerge eşliğinde veya gözetim ve denetim altında bu girişimi yapabilme düzeyini ifade eder.

3: Karmaşık olmayan, sık görülen tipik olgularda girişimi uygulayabilme düzeyini ifade eder.

4: Karmaşık olsun veya olmasın her tür olguda girişimi uygulayabilme düzeyini ifade eder.

GİRİŞİMSEL YETKİNLİK		Düzyey	Kıdem	Yöntem
NORMAL DERİ /DERİ BAKIMI/DERİ YAŞLANMASI	DERİNİN YAPISI VE FONKSİYONLARI, TEMEL DERMATOİMMUNOLOJİK VE DERMATOPATOLOJİK KAVRAMLARA HAKİMİYET	4	1	BE-YE-UE
	NORMAL DERİ BAKIMI	4	1	BE-YE-UE
LOKAL ANESTEZİ	LOKAL İNFİLTASYON ANESTEZİSİ	4	1	UE-YE
	ALAN BLOK ANESTEZİSİ	3	2	UE-YE
	TÜMESAN ANESTEZİ	1	2	UE-YE
	SİNİR BLOĞU	1	2	UE-YE
TANISAL GİRİŞİMLER	DİREKT MİKROSKOPİK MUAYENE	4	1	UE-YE
	TZANCK YAYMA	4	1	UE-YE
	WOOD IŞIĞI MUAYENESİ	4	1	UE-YE
	PATERJİ TESTİ	4	1	UE-YE
	ZIMBA (PUNCH) BİYOPSİ	4	1	UE-YE
	TRAŞ (SHAVE) BİYOPSİ	4	1	UE-YE
	İNSİZYONEL BİYOPSİ	4	1	UE-YE

GİRİŞİMSEL YETKİNLİK		Düzyey	Kıdem	Yöntem
	EKSİZYONEL BİYOPSİ	4	1	UE-YE
	YÜZEYEL DERİ BİYOPSİSİ	4	1	UE-YE
	YAMA (PATCH) TESTİ	4	1	UE-YE
	FOTO-YAMA TESTİ	3	2	UE-YE
	DELME (PRİCK) TESTİ	4	2	UE-YE
	İNTRADERMAL TESTLER	4	1	UE-YE
	FOTOTERAPİDE MİNİMAL ERİTEM DOZU VE MİNİMAL FOTOTOKSİK DOZ BELİRLEME	3	1	UE-YE
	EL DERMOSKOPİSİ İLE MUAYENE	3	1	BE-UE-YE
	BİLGİSAYARLI DERMOSKOPİ İLE MUAYENE	3	2	BE-UE-YE
	TRİKOGRAM	3	2	UE-YE
	DERMATOLOJİK ULTRASONOGRAFİ	1	2	YE
	KONFOKAL MİKROSKOPİ	1	2	YE
	TEDAVİSEL GİRİŞİMLER	ELEKTROKOTERİZASYON	4	1
KİMYASAL KOTERİZASYON	4	1	UE-YE	
KRİYOTERAPİ	4	1	UE-YE	
DERİDEN KÜRETAJ	4	1	UE-YE	
İNTRALEZYONEL ENJEKSİYON	4	1	UE-YE	
DERİ LEZYONLARININ CERRAHİ EKSİZYONU	3	1	UE-YE	
DERİ DEFİKTLERİNİN FLEP İLE ONARIMI	1	2	UE-YE	
DERİ DEFİKTLERİNİN GREFT İLE ONARIMI	1	2	UE-YE	
MOHS MİKROGRAFIK CERRAHİSİ	1	2	YE	
TIRNAK CERRAHİSİ	3	2	UE-YE	
YARA BAKIMI VE YARA ÖRTÜSÜ UYGULAMALARI	4	1	UE-YE	

GİRİŞİMSEL YETKİNLİK		Düzyey	Kıdem	Yöntem
	KİMYASAL SOYMA	4	2	UE-YE
	LAZER/IŞIK/ENERJİ BAZLI CİHAZ UYGULAMALARI	3	2	UE-YE
	BOTULİNUM TOKSİN ENJEKSİYONU	4	1	UE-YE
	DOLGU ENJEKSİYONU	3	2	UE-YE
	FOTOTERAPİ VE FOTOKEMOTERAPİ	4	1	UE-YE
	FOTODİNAMİK TEDAVİ	1	2	YE
	FOTOFEREZ VE PLAZMAFEREZ	1	2	YE
	İYONTOFOREZ	4	2	UE-YE
	SKLEROTERAPİ	1	2	UE-YE
	YEREL TEDAVİ UYGULAMALARI	4	1	UE-YE
	PENETRASYON ARTIRICI UYGULAMALAR	4	2	UE-YE
ESTETİK-KOZMETİK GİRİŞİMLER	KOZMETİK AMAÇLI DERİ BAKIMI	4	1	BE-UE-YE
	KİMYASAL SOYMA	3	2	UE-YE
	DERMABRAZON	1	2	BE-YE
	MİKROİĞNELEME UYGULAMALARI	3	2	UE-YE
	LAZER/IŞIK/ENERJİ BAZLI CİHAZ UYGULAMALARI	3	2	UE-YE
	BOTULİNUM TOKSİN ENJEKSİYONU	3	2	UE-YE
	DOLGU ENJEKSİYONU	3	2	UE-YE
	DERİ GENÇLEŞTİRME AMAÇLI MİNİMAL İNVAZİV UYGULAMALAR	1	2	BE-YE
	DERİ GENÇLEŞTİRME AMAÇLI SÜTÜR İMPLANTASYONLARI	1	2	YE-BE
	TROMBOSİTTEN ZENGİN PLAZMA UYGULAMALARI	3	2	YE-BE

GİRİŞİMSEL YETKİNLİK		Düzyey	Kıdem	Yöntem
	İNTRADERMOTERAPİ	3	2	UE-YE
	SELLÜLİT TEDAVİLERİ	2	2	UE-YE
	LAZER DESTEKLİ LİPOSUCTION	1	2	BE-YE
	SAÇ EKİMİ	1	2	YE-BE
	ELEKTROEPİLASYON	3	2	UE-YE

4. ÖĞRENME VE ÖĞRETME YÖNTEMLERİ

TUKMOS tarafından önerilen öğrenme ve öğretme yöntemleri üçe ayrılmaktadır: “Yapılandırılmış Eğitim Etkinlikleri” (YE), “Uygulamalı Eğitim Etkinlikleri” (UE) ve “Bağımsız ve Keşfederek Öğrenme Etkinlikleri” (BE).

4.1. Yapılandırılmış Eğitim Etkinlikleri (YE)

4.1.1. Sunum

Bir konu hakkında görsel işitsel araç kullanılarak yapılan anlatımlardır. Genel olarak nadir veya çok nadir görülen konular/durumlar hakkında veya sık görülen konu/durumların yeni gelişmeleri hakkında kullanılan bir yöntemdir. Bu yöntemde eğitici öğrencide eksik olduğunu bildiği bir konuda ve öğrencinin pasif olduğu bir durumda anlatımda bulunur. Sunum etkileşimli olabilir veya hiç etkileşim olmayabilir.

4.1.2. Seminer

Sık görülmeyen bir konu hakkında deneyimli birinin konuyu kendi deneyimlerini de yansıtarak anlatması ve anlatılan konunun karşılıklı soru ve cevaplar ile geçmesidir. Sunumdan farkı konuyu dinleyenlerin de kendi deneyimleri doğrultusunda anlatıcı ile karşılıklı etkileşim içinde olmasıdır. Seminer karşılıklı diyalogların yoğun olduğu, deneyimlerin yargılanmadan paylaşıldığı ve farklı düzeylerde kişilerin aynı konu hakkında farklı düzeydeki sorular ile eksik yanlarını tamamlayabildikleri bir eğitim etkinliğidir.

4.1.3. Olgu tartışması

Bir veya birkaç sık görülen olgunun konu edildiği bir küçük grup eğitim aktivitesidir. Bu eğitim aktivitesinin hedefi, farklı düzeydeki kişilerin bir olgunun çözümlenmesi sürecini tartışmalarını sağlayarak, tüm katılımcıların kendi eksik veya hatalı yanlarını fark etmelerini sağlamak ve eksiklerini tamamlamaktır. Bu olgularda bulunan hastalık veya durumlar ile ilgili bilgi eksikliklerinin küçük gruplarda tartışılması ile tamamlanması veya yanlış bilgilerin düzeltilmesi sağlanır. Ayrıca aynı durum ile ilgili çok sayıda olgunun çözümlenmesi yoluyla aynı bilginin farklı durumlarda nasıl kullanılacağı konusunda deneyim kazandırır. Olgunun/ların basamaklı olarak sunulması ve her basamak için fikir üretilmesi ile sürdürülür. Eğitici her basamakta doğru bilgiyi verir ve doğru kararı açıklar.

4.1.4. Makale tartışması

Makalenin kanıt düzeyinin anlaşılması, bir uygulamanın kanıta dayandırılması ve bir konuda yeni bilgilere ulaşılması amacıyla gerçekleştirilen bir küçük grup etkinliğidir. Makalenin tüm bölümleri sırası ile okunur ve metodolojik açıdan doğruluğu ve klinik uygulamaya yansımaları ile ilgili fikir üretilmesi ve gerektiğinde eleştirilmesi ile sürdürülür. Eğitici her basamakta doğru bilgiyi verir ve doğru kararı açıklar. Uzman adayına, benzer çalışmalar planlayabilmesi için problemleri bilimsel yöntemlerle analiz etme, sorgulama, sonuçları tartışma ve bir yayın haline dönüştürme becerisi kazandırılır.

4.1.5. Dosya tartışması

Sık görülmemeyen olgular ya da sık görülen olguların daha nadir görülen farklı şekilleri hakkında bilgi edinilmesi, hatırlanması ve kullanılmasını amaçlayan bir eğitim yöntemidir. Eğitici, dosya üzerinden yazı, rapor, görüntü ve diğer dosya eklerini kullanarak, öğrencinin olgu hakkında her basamakta karar almasını sağlar ve aldığı kararlar hakkında geribildirim verir. Geribildirimler öğrencinin doğru kararlarını devam ettirmesi ve gelişmesi gereken kararlarının açık ve anlaşılır bir biçimde ifade edilerek geliştirmesi amacıyla yapılır.

4.1.6. Konsey

Olgunun/ların farklı disiplinler ile birlikte değerlendirilmesi sürecidir. Olgunun sık görünürlüğünden çok karmaşık olması öğrencinin karmaşık durumlarda farklı disiplinlerin farklı bakış açılarını algılamasını sağlar.

4.1.7. Kurs

Bir konu hakkında belli bir amaca ulaşmak için düzenlenmiş birden fazla oturumda gerçekleştirilen bir eğitim etkinliğidir. Amaç genellikle bir veya birkaç klinik veya girişimsel yetkinliğin edinilmesidir. Kurs süresince sunumlar, küçük grup çalışmaları, uygulama eğitimleri birbiri ile uyum içinde gerçekleştirilir.

4.2. Uygulamalı Eğitim Etkinlikleri (UE)

4.2.1. Yatan hasta bakımı

4.2.1.1. Vizit

Farklı öğrenciler için farklı öğrenme ortamı oluşturan etkili bir eğitim yöntemidir. Hasta takibini yapan ve yapmayan öğrenciler vizitten farklı şekilde faydalanırlar. Hastayı takip eden öğrenci hasta takibi yaparak ve yaptıkları için geribildirim alarak öğrenir, diğer öğrenciler bu deneyimi izleyerek öğrenirler. Vizit klinikte görülen olguların hasta yanından çıktıktan sonra da tartışılması ve olgunun gerçek ortamda gözlemlenmesiyle öğrenmeyi sağlar.

4.2.1.2. Nöbet

Öğrencinin sorumluluğu yüksek bir ortamda derin ve kalıcı öğrenmesine etki eder. Olguyu yüksek sorumluluk durumunda değerlendirmek öğrencinin var olan bilgisini ve becerisini kullanmasını ve eksik olanı öğrenmeye motive olmasını sağlar. Nöbet, gereken yetkinliklere sahip olunan olgularda özgüveni artırırken, gereken yetkinliğin henüz edinilmemiş olduğu olgularda bilgi ve beceri kazanma motivasyonunu artırır. Nöbetlerde sık kullanılması gereken yetkinliklerin 1'inci kıdem yetkinlikleri arasında sınıflandırılmış olmaları bu açıdan önemlidir.

4.2.1.3. Girişim

Tanı ve tedaviye yönelik tüm girişimler, eğitici tarafından gösterildikten sonra belli bir kılavuz eşliğinde basamak basamak gözlem altında uygulama yoluyla öğretilir. Her uygulama basamağı için öğrenciye geribildirim verilir. Öğrencinin doğru yaptıklarını doğru yapmaya devam etmesi, eksik ve gelişmesi gereken taraflarını düzeltebilmesi için öğrenciye zamanında, net ve yapıcı müdahalelerle teşvik edici ve destekleyici ya da uyarıcı ve yol gösterici geribildirimler verilmelidir.

Her girişim için öğrenciye önceden belirlenmiş yetkinlik düzeyine ulaşacak sayıda tekrar yaptırılması sağlanır.

4.2.1.4. Ameliyat

İçinde çok sayıda karar ve girişim barındıran müdahale süreçleridir. Her karar ve girişimin ayrı ayrı gereken yetkinlik düzeylerine ulaşması amacıyla en az riskli/karmaşık olandan en riskli/karmaşık olana doğru olacak şekilde ameliyat sürecinin tüm basamakları yüksek gözlem altında öğretilir. Öğrencinin tüm basamaklarda gereken yetkinlik düzeyine ulaşması için yeterli sayıda tekrar yaptırılması sağlanır.

4.2.2. Ayaktan hasta bakımı

Öğrenci gözlem altında olgu değerlendirmesi yapar ve tanı, tedavi seçeneklerine karar verir. Öğrencinin yüksek/orta sıklıkta görülen acil veya acil olmayan olguların farklı başvuru şekillerini ve farklı tedavi seçeneklerini öğrendiği etkili bir yöntemdir. Ayaktan hasta bakımında sık kullanılması gereken yetkinliklerin 1'inci kıdem yetkinlikleri arasında sınıflandırılmış olmaları bu açıdan önemlidir.

4.3. *Bağımsız ve Keşfederek Öğrenme Etkinlikleri (BE)*

4.3.1. Yatan hasta takibi

Yatarak takip edilen bir olgu hakkında yeterliğe erişmemiş bir öğrencinin gözetim ve denetim altında, yeterliğe ulaşmış bir öğrencinin gözlem altında yaptığı çalışmalar sırasında eksikliğini fark ettiği konularda öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir. Bu eğitim kaynaklarının doğru ve güvenilir olmasından eğitici sorumludur.

4.3.2. Ayaktan hasta/materyal takibi

Ayaktan başvuran acil veya acil olmayan bir olgu hakkında gereken yetkinlik düzeyine erişmemiş bir öğrencinin gözlem, gözetim ve denetim altında, eğitici eşliğinde ve gereken yetkinlik düzeyine ulaşmış bir öğrencinin yüksek gözlem altında yaptığı çalışmalar sırasında eksikliğini fark ettiği konularda öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir. Bu eğitim kaynaklarının doğru ve güvenilir olmasından eğitici sorumludur.

4.3.3. Akran öğrenmesi

Öğrencinin bir olgunun çözümlenmesi veya bir girişimin uygulanması sırasında bir akranı ile tartışarak veya onu gözlemleyerek öğrenmesi sürecidir.

4.3.4. Literatür okuma

Öğrencinin öğrenme gereksinimi olan konularda literatür okuması ve klinik uygulama ile ilişkilendirmesi sürecidir.

4.3.5. Araştırma

Öğrencinin bir konuda tek başına veya bir ekip ile araştırma tasarlaması ve bu sırada öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir.

4.3.6. Öğretme

Öğrencinin bir başkasına bir girişim veya bir klinik konuyu öğretirken bu konuda farklı bakış açılarını, daha önce düşünmediği soruları veya varlığını fark etmediği durumları fark ederek öğrenme gereksinimi belirlemesi ve bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir.

5. EĞİTİM STANDARTLARI

5.1. Eğitici Standartları

Üniversiteler: En az 2 si profesör veya doçent olmak üzere, toplam 3 eğitici gereklidir.

Eğitim ve Araştırma Hastaneleri: En az 2 si profesör, doçent veya eğitim görevlisi olmak üzere 3 eğitici gereklidir.

Yukarda belirtilen standartları sağlayan kurumlarda eğitici başına en fazla 2 uzmanlık öğrencisi bulunmalıdır.

Personel: Eğiticilerin ve diğer hekimlerin dışında poliklinikte en az 1'i tıbbi sekreter, diğerleri hemşire ve/veya sağlık teknikeri olmak üzere en az 3 yardımcı sağlık personeli bulunmalıdır.

5.2. Mekan ve Donanım Standartları

Asgari Mekan Standartları:

Mekânın depreme dayanıklı binalardan oluşması gerekir. Yataklı servis mutlaka bulunmalıdır. Eğitim açısından uzmanlık öğrencisi başına en az 1 ve toplamda en az 6 hasta yatağı olmalıdır. Kütüphane, toplantı salonu, laboratuvar (mikrobiyoloji, alerji, vs.) ve girişimsel işlemler (küçük cerrahi, fototerapi gibi) için uygun mekânlar bulunmalıdır.

Tablo 1. Uzmanlık Eğitimi Veren Birimlerin Mekan Standartları

Mekan	Standart
1. Eğitim Salonu/toplantı salonu/kütüphane	1
2. Poliklinik Odası	3
3. Girişim odası	1
4. Yataklı Servis	+
5. Yatak Sayısı	En az 6 Uzmanlık öğrencisi başına en az 1
6. Dermatolojik banyo	+
7. Fototerapi Ünitesi	+
8. Laboratuvar	1
9. Nöbet odası dışında uzmanlık öğrencisi odası	1

Asgari Donanım Standartları:

Tıbbi Cihaz-Donanım: Dermoskop, fototerapi cihaz ve gereçleri, Wood lambası, fotoğraf makinesi, mikroskop, küçük cerrahi işlemler için gereçler (biyopsi aletleri, kriyoterapi, elektrokoter, vs.), venereolojik muayene masası ve araç, gereçleri bulunmalıdır. Projeksiyon cihazı, bilgisayar, internet erişimi, dergi erişimi olmalıdır.

Lazer cihazları, bilgisayarlı dermoskop ve ağız muayene koltuğu ve ışığın bulunması eğitim açısından önemle tavsiye edilir.

Tablo 2. Uzmanlık Eğitimi Veren Birimlerin Donanım Standartları

Araç-Gereç	Standart
1. Cerrahi Set	+
2. Wood Lambası	+
3. Büyüteç	+
4. El Dermoskopisi	+
5. Kriyoterapi Cihazı	+
6. Elektrokoter Cihazı	+
7. Pansuman Seti	+
8. Tansiyon Aleti	+
9. Işık Mikroskobu	+

6. ROTASYON HEDEFLERİ

ROTASYON SÜRESİ/AY	ROTASYON DALI
1 AY	Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahisi
2 AY	İç Hastalıkları
1 AY	Tıbbi Patoloji
1 AY	Ruh Sağlığı ve Hastalıkları

PLASTİK, REKONSTRÜKTİF VE ESTETİK CERRAHİSİ ROTASYONU	
GİRİŞİMSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
İleri sütür teknikleri	1
Kronik yaralarda cerrahi debridman	1
Benign ve malign deri lezyonlarının eksizyon ve kapama teknikleri	1
Cerrahi anatomi, postoperatif bakım, ileri anestezi metodları	1

İÇ HASTALIKLARI ROTASYONU	
KLİNİK YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
Sıvı elektrolit dengesi	B
Kronik hasta, diyabetik, hipertansif ve anemik hasta	B
Bağ dokusu hastalıkları ve vaskülitlerde sistemik tutulum bulguları araştırma yöntemleri	B
Onkoloji hastasına yaklaşım, malignite araştırma yöntemleri	B
Malignite tedavileri ve yan etkileri	B
Dermatoloji ile ilişkili endokrinolojik hastalıklarla ilgili temel bilgiler ve klinik	B
GİRİŞİMSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Periferik yayma hazırlama ve değerlendirme	3
TIBBİ PATOLOJİ ROTASYONU	
KLİNİK YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik

	Düzeıı
İstenilen incelemede kullanılmak üzere gönderilen biyopsi materyalinin patolojiye ulaşma süreci ve süresi (normal biyopsi, immunfloresan, elektron mikroskopi, vb.)	B
Deri biyopsilerinin yerleştirilmesi, kesit alma ve ek kesit yapma endikasyonları	B
Vücutun değişik bölgeleri için normal deri histopatolojisi	B
İnflamatuvar deri hastalıklarında H&E boyalı kesitlerde patern analizi	B
Önemli ve sık görülen inflamatuvar deri hastalıklarının (psoriasis, kontakt dermatit, v.b.) histopatolojisi	B
Deri hastalıklarında histokimyasal boyama yöntemleri	B
Dermatozlarda yapılan immunfloresan yöntemleri	B
Sık kullanılan immünohistokimyasal belirteçler ve kullanım alanları	B
Sık rastlanan deri tümörlerinin (Bazal hücreli karsinom, skuamöz hücreli karsinom v.b.) histopatolojik özellikleri	B
GİRİŞİMSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Histopatolojik ayırıcı tanıyı klinik bulgularla ilişkilendirerek, kendi klinik deneyimleri ile ilişkilendirerek doğru ayırıcı tanı yapmak	1
Deri hastalıklarında histokimyasal boyama yöntemlerinin kullanım yerlerinin ve değerlendirilmelerinin öğrenilmesi	1
Deri preparatlarında mikroskopik olarak hematoksilin ve eozin (H&E) ile boyalı kesitlere temel histopatolojik yaklaşım	1
İstenilen incelemede kullanılmak üzere gönderilen biyopsi materyali için uygun fiksasyon solüsyonunun seçimi	1

RUH SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI ROTASYONU	
KLİNİK YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Yetkinlik Adı	Yetkinlik Düzeyi
Konsültasyon ve liyezon becerileri	B
Tanı alan hastalarla ve yakınlarıyla iletişim becerisi	B
GİRİŞİMSEL YETKİNLİK HEDEFLERİ	
Psikosomatik deri hastalıklarına yaklaşım	1

7. ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME

Eğiticinin uygun gördüğü ölçme değerlendirme yöntemleri uygulanmaktadır.

8. KAYNAKÇA

TUKMOS, TIPTA UZMANLIK KURULU MÜFREDAT OLUŞTURMA VE STANDART BELİRLEME SİSTEMİ, Çekirdek Müfredat Hazırlama Kılavuzu, v.1.0, 2012